

25.1.10

11b (נפש כי תחטא בשגגה) → 12b (איתיביה אמרו לו לר"ש)

1. כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וְכָל דָּבָשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לֵה': ויקרא ב, יא
 2. וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: ויקרא טז, טז
 3. וילך וישלח אל הושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך פעמי כעמך כסוסי כסוסיך: מל"ב ג, ז
 4. ופשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: מל"ב ח, כב
 5. דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: ויקרא ד, ב

- I Continuation of discussion about יוחנן ר' ruling re: הוצרכו לציבור
- a Counter from our משנה – “they” asked ר"ש if שעירים were “flexible” and he allowed it as all come for טומאת מקדש
- i Explanation: why didn't he answer that the ב"ד buys them conditionally (no need for his rationale to allow)
- b Answer: ר"ש (contra רבנן) doesn't accept the notion of מתנה עליהן (as per report of יוחנן ר')
- c Question: who are רבנן who disagree with ר"ש and allow (per יוחנן ר') for מתנה עליהן?
- i Suggestion1: רבנן קטורת (above) –
- 1 Rejection: קטורת cannot “graze” (to allow for a מום); perhaps in case of animal, they would require ריעה
- ii Suggestion2: פרה רבנן (above)
- 1 Rejection: פרה is unique, as it is very expensive (and ב"ד would buy conditionally, not other animals)
- iii Suggestion3: must be the רבנן of “אמרו לו” (in our משנה)
- 1 Challenge: why do we assume that ר' יהודה is אמרו לו ר' who differs with ר"ש over ב"ד לב
- (a) Reconstruction: ר' יהודה ר' says that for him, לב ב"ד; but to ר"ש, how can they be offered?
- 2 Perhaps: it is ר"מ, who holds that all 3 types come for all 3 כפרות
- (a) Reconstruction: ר"מ says that for him, any could be brought at any time, but not for ר"ש
- iv Rather: ר' יוחנן ר' had a tradition about רבנן דר"ש, without any source text to support it
- II Question: according to ר"ש, what is done with the surplus תמידין?
- a Answer: they are used as עולות נדבת צבור קיי למזבח, meaning they are brought as צבור נדבת צבור
- i קיי למזבח ר"ש ד' שמואל בר"י agrees - we do not do this with חטאות; rather we redeem them and use money for קיי למזבח
- 1 Reason: they might transfer it to עולת נדבה pre-כפרה
- ii Support (אב"י): ruling (above) about פר ושעיר של יוה"כ that got lost
- iii Support (רבא): משנה יומא if one of the 2 שעירים is lost, the other grazes until it gets a מום...
- iv Support (רבנא): 3-way dispute about an אשם that became surplus – no one allows it to be brought as עולת נדבה
- v Support: קרבנות רבנא – extra קרבנות are brought “like dessert”
- 1 Note: not as fruit – violation of v. 1 – rather, as role that fruit plays in meal – למזבח
- 2 Note (ר"נ ב"ר חסדא): birds cannot be used for קיי למזבח – since there is no עולת העוף brought by צבור
- vi Note: שמואל agrees with ר"ש (per יוחנן ר') – he rules that all קרבנות are defined at moment of שחיטה
- 1 Explanation: in spite of earlier designation
- vii Support (for יוחנן ר'): בריתא ר"ש – בריתא ר"ש rules that a שעיר not brought on רגל can be brought on ר"ח or another רגל or on ר"ח, as they all come for one purpose – כפרת מזבח החיצון
- III ר' משנה ר' for intentional מקדש וקדשיו – טומאת מקדש – the inner שעיר is מכפר
- a Source: v. 2 indicates that the עבודת פנים atones for פשעים, which means “rebellious acts”, per vv. 3-4
- i Along with: “errors”, per חטאות as defined by v. 5